

Zaak C-33/24

Verzoek om een prejudiciële beslissing

Datum van indiening:

18 januari 2024

Verwijzende rechter:

Fővárosi Törvényszék (Hongarije)

Datum van de verwijzingsbeslissing:

10 januari 2024

Verzoekende partij:

ROSAS Logisztikai Kft.

Verwerende partij:

Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

[OMISSIS]

Fővárosi Törvényszék (rechter voor de agglomeratie Boedapest, Hongarije; hierna: „verwijzende rechter”)

[OMISSIS]

Verzoekster: ROSAS Logisztikai Kft. ([OMISSIS] Boedapest [OMISSIS])

[OMISSIS]

Verweerster: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága (afdeling bezwaren van de nationale belasting- en douanedienst, Hongarije) ([OMISSIS] Boedapest [OMISSIS])

[OMISSIS]

Voorwerp van het geding: betwisting van de wetmatigheid van een besluit in een douanezaak [OMISSIS]

BESCHIKKING

De verwijzende rechter schorst de behandeling van de zaak en verzoekt het Hof van Justitie van de Europese Unie (hierna: „Hof”) om een prejudiciële beslissing krachtens artikel 267, onder b), van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie over de volgende vraag:

Moet artikel 173, lid 3, van verordening (EU) nr. 952/2013 van het Europees Parlement en van de Raad van 9 oktober 2013 tot vaststelling van het douanewetboek van de Unie aldus worden uitgelegd dat het de aangever, die wegens een verschrijving als indirecte douanevertegenwoordiger is aangemerkt, toestaat om, na het in het vrije verkeer brengen van de betrokken goederen, de reeds ingediende en beoordeelde douaneaangifte aldus te wijzigen dat hij door aanpassing van de vertegenwoordigingscode achteraf als directe vertegenwoordiger wordt aangemerkt?

[OMISSIS] [nationale procesrechtelijke aspecten]

Motivering

Feiten van het geding

- 1 Allereerst informeert de verwijzende rechter het Hof dat verzoekster desgevraagd heeft verklaard niet in aanmerking te willen komen voor anonimiteit tijdens de prejudiciële procedure.
- 2 Verzoekster heeft een aanvraag gedaan voor het in het vrije verkeer brengen van niet-Uniegoederen (hierna: „goederen”) die zij op 30 mei 2022 onder luchtvrachtbrief met nummer 235-47241261 had ontvangen. In de online ingediende douaneaangifte met kenmerk HU12100024022ED6RT2 (hierna: „douaneaangifte”) heeft zij verklaard dat zij aan de procedure wenste deel te nemen als indirecte vertegenwoordiger van PBT Hungary Kft. (hierna: „PBT”). De afdeling luchthaven van de nationale belasting- en douanediens (hierna: „afdeling luchthaven”) heeft de douaneaangifte aanvaard en heeft de goederen bij besluit van 30 mei 2022, met kenmerk 6651931509/2022/NAV (hierna: „besluit”) conform de aanvraag in het vrije verkeer gebracht en daarbij verzoekster als indirecte vertegenwoordiger aangemerkt. Vervolgens heeft verzoekster op 1 juni 2022 bij de afdeling luchthaven een verzoek (hierna: „verzoek”) ingediend tot wijziging van de douaneaangifte wegens een verschrijving van de vertegenwoordigingscode, zodat zij in de douaneaangifte als directe vertegenwoordiger van PBT wordt aangemerkt. Als bijlage bij het verzoek heeft verzoekster de door PBT aan haar verleende, op 23 mei 2022 opgestelde volmacht overgelegd om bij het in het vrije verkeer brengen van de goederen als directe vertegenwoordiger van PBT op te treden.
- 3 De afdeling luchthaven [OMISSIS] heeft het verzoek afgewezen. Verweerster [OMISSIS] heeft het besluit van de afdeling luchthaven bevestigd. In de motivering heeft zij vastgesteld dat de afdeling luchthaven terecht tot de slotsom was gekomen dat het verzoek tot wijziging van de gegevens over de persoon van

de aangever niet kon worden ingewilligd. Zij heeft erop gewezen dat de aangever de gegevens van de douaneaangifte krachtens artikel 173, lid 3, van verordening (EU) nr. 952/2013 van het Europees Parlement en van de Raad van 9 oktober 2013 tot vaststelling van het douanewetboek van de Unie (hierna: „DWU”) in beginsel kan wijzigen, maar geen andere aangever in plaats van zichzelf kan aanwijzen, aangezien hij daardoor als het ware uit de procedure zou stappen en een andere, van hem onafhankelijke persoon als schuldenaar in zijn plaats zou treden. De mogelijkheid om de gegevens van de douaneaangifte te wijzigen is voorzien om de naleving van de voorschriften van de douaneregeling te waarborgen. Hieruit volgt dat de inhoudelijke gegevens van de douaneaangifte weliswaar gewijzigd konden worden, maar de gegevens over de persoon van de aangever, dat wil zeggen verzoekster, niet. In verband met het door verzoekster aangehaalde arrest van het Hof in zaak C-97/19, Pfeifer & Langen, heeft verweerster erop gewezen dat het Hof in dit arrest niet heeft geoordeeld dat het mogelijk is om de gegevens over de persoon van de aangever in de douaneaangifte te wijzigen. Het Hof heeft enkel bepaald dat het mogelijk is dat in de douaneaangifte de relatie van indirecte vertegenwoordiging wordt vermeld in plaats van een volmachtouder die uitsluitend in eigen naam en voor eigen rekening handelt.

Vordering en het verweer daartegen

- 4 Verzoekster heeft beroep ingesteld tegen het besluit van verweerster. Primair vordert zij wijziging van dat besluit conform haar verzoek, namelijk dat in de douaneaangifte de vorm van vertegenwoordiging wordt gewijzigd naar directe vertegenwoordiging. Subsidiair vordert zijn nietigverklaring van het besluit van verweerster. [Verzoekster] acht het besluit van verweerster om meerdere redenen in strijd met de wet en verwijst in dat kader naar artikel 15, lid 2, artikel 77, lid 3 en artikel 173, lid 3, DWU.
- 5 [Verzoekster] voert aan dat zij beschikte over een door PBT verstrekte volmacht voor directe vertegenwoordiging bij de douaneprocedure en dat zij de vertegenwoordigingscode in de douaneaangifte bij vergissing verkeerd heeft vermeld. Dit had, met het oog op de in artikel 15, lid 2, DWU genoemde juistheid en geldigheid van de verstrekte inlichtingen en gegevens, middels de douaneaangifte gecorrigeerd kunnen worden. Volgens haar heeft verweerster daarom met haar uit het bestreden besluit blijkende uitlegging artikel 173, lid 3, DWU geschonden. Verweerster is namelijk ten onrechte tot de slotsom was gekomen dat de gegevens over de aard van de vertegenwoordigingsbevoegdheid van verzoekster als aangever niet gewijzigd konden worden, mede omdat een dergelijke wijziging niet kan worden beschouwd als wijziging van inhoudelijke gegevens. Het Hof heeft in de punten 33 en 37 van het arrest Pfeifer & Langen een volledig tegengesteld standpunt ingenomen door te oordelen dat gegevens over de persoon van de aangever ook voor wijziging in aanmerking komen. In dit verband verwijst verzoekster naar de in het document „COMMISSION STAFF WORKING DOCUMENT Customs Expert Group Section „Import and Export

Formalities” GUIDANCE DOCUMENT on Customs Formalities on Entry and Import into the European Union” vermelde toelichting bij artikel 173, lid 3, DWU.

- 6 [Verzoekster] voert bovendien aan dat de dagelijkse praktijk van de belastingdienst met betrekking tot de mogelijkheid tot wijziging van de gegevens van de douaneaangifte inzake vertegenwoordigingsbevoegdheid haar eigen uitlegging ondersteunt. Ter ondersteuning heeft zij een aantal dergelijke besluiten overgelegd.
- 7 In haar verweerschrift concludeert verweerster tot verwerping van het beroep. Zij wijst er nogmaals op dat wijziging van de douaneaangifte krachtens artikel 173, lid 3, DWU uitsluitend kan worden toegestaan zodat de aangever zijn verplichtingen inzake het plaatsen van goederen onder de desbetreffende douaneregeling kan nakomen. Wijziging van de inhoudelijke gegevens is toegestaan, wijziging van gegevens over de aangever echter niet. Hieruit volgt dat de aangever niet achteraf een andere persoon als aangever kan aanwijzen, [aangezien hij] daardoor als het ware uit de procedure zou stappen en een andere, van hem onafhankelijke persoon als schuldenaar in zijn plaats zou treden, hetgeen eveneens impliceert dat de wijziging uitgesloten is. Verweerster acht de zaak Pfeifer & Langen niet relevant voor de onderhavige zaak.

Relevante bepalingen van Unierecht

Krachtens artikel 173, lid 1, DWU wordt het de aangever, op zijn verzoek, toegestaan een of meer gegevens in de douaneaangifte te wijzigen nadat deze door de douane is aanvaard. De wijziging mag niet tot gevolg hebben dat de douaneaangifte betrekking heeft op andere goederen dan die waarop zij oorspronkelijk betrekking had.

Krachtens artikel 173, lid 3, DWU kan op verzoek van de aangever, binnen drie jaar na de datum van aanvaarding van de douaneaangifte, worden toegestaan dat de douaneaangifte wordt gewijzigd na vrijgave van de goederen, zodat de aangever zijn verplichtingen inzake het plaatsen van goederen onder de desbetreffende douaneregeling kan nakomen.

Motivering van de vragen

- 8 In het hoofdgeding zoekt de verwijzende rechter een antwoord op de vraag of verzoekster bevoegd was om na het in het vrije verkeer brengen van de goederen krachtens artikel 173, lid 3, DWU wijziging van de douaneaangifte te vragen in die zin dat de vorm van vertegenwoordiging wordt gewijzigd van indirect naar direct.
- 9 Opgemerkt moet worden dat artikel 173, lid 3, DWU, in aanvulling op de algemene regel van artikel 173, lid 1, DWU, de aangever de mogelijkheid biedt om de eerder gedane douaneaangifte na het in het vrije verkeer brengen en

vrijgave van de goederen te wijzigen. De mogelijkheid van wijziging is vooral bedoeld om de aangever in staat te stellen om zijn verplichtingen inzake het plaatsen van goederen onder de desbetreffende douaneregeling na te komen (arrest in zaak C-640/21, *Zes Zollner Electronic*, punt 40). Deze mogelijkheid vormt evenwel een strikt uit te leggen uitzondering op de hoofdregel (arrest *Zes Zollner Electronic*, punt 43). Deze uitlegging vindt ook steun in het feit dat de uiteindelijk door de Uniewetgever vastgestelde regeling van artikel 173, lid 3, DWU, in vergelijking met het oorspronkelijke voorstel is aangevuld met de clausule met betrekking tot de nakoming van „verplichtingen inzake het plaatsen van goederen onder de desbetreffende douaneregeling”. Hiermee heeft de Uniewetgever de mogelijkheden tot wijziging van de douaneaangiften beperkt (arrest *Zes Zollner Electronic*, punt 44).

- 10 De verwijzende rechter heeft twijfels over de uitlegging van het Unierecht, [namelijk] over de toelaatbaarheid van wijziging van de gegevens over de persoon van de aangever krachtens artikel 173, lid 3, DWU. Hij vraagt zich met name af of de in eigen naam en voor rekening van een ander als indirecte vertegenwoordiger handelende aangever de bevoegde douaneautoriteit kan verzoeken de vorm van vertegenwoordiging van indirect naar direct te wijzigen, wanneer het doel van de wijziging het rechtzetten van de vermoedelijk bij vergissing onjuist vermelde vertegenwoordigingsvorm is, en niet de in overweging 15 van DWU gedefinieerde strijd tegen de fraude. Opgemerkt zij dat de praktijk van de Hongaarse belastingdienst evenmin consequent is bij de uitlegging van deze vraag, ter onderbouwing waarvan verzoekster tijdens het geding diverse, deels op haar betrekking hebbende, besluiten heeft overgelegd met uiteenlopende conclusies betreffende de toelaatbaarheid van de wijziging.
- 11 Het Hof heeft zich in het arrest *Pfeifer & Langen* reeds gebogen over de mogelijkheid om de gegevens over de persoon van de aangever te wijzigen en heeft geoordeeld dat de nationale autoriteiten een verzoek tot wijziging van een douaneaangifte kunnen inwilligen dat ziet op de gegevens over de persoon van de aangever, die bij vergissing heeft vermeld dat hij in eigen naam handelt en niet als indirecte vertegenwoordiger van de volmachtgever (arrest *Pfeifer & Langen*, punt 59). Voor wat betreft de uitlegging van de onderhavige rechtsvraag kan het arrest *Pfeifer & Langen* evenwel om verschillende redenen niet worden geacht betrekking te hebben op dezelfde situatie of op volledig vergelijkbare feiten. Ten eerste is dat arrest niet gewezen met het oog op de uitlegging van de relevante bepalingen van het DWU, maar op die van verordening (EEG) nr. 2913/92 van de Raad tot vaststelling van het communautair douanewetboek (hierna: „oud douanewetboek”), dat een deels afwijkende regeling kende, aangezien het oud douanewetboek nog geen bepalingen bevatte die vergelijkbaar waren met die van artikel 173, lid 3, DWU. Bovendien is in de onderhavige zaak geen sprake van dezelfde feiten omdat de aangever in de zaak *Pfeifer & Langen* niet had verzocht om wijziging van zijn vertegenwoordigingsbevoegdheid van indirect naar direct, maar om wijziging van de vermelding dat hij in eigen naam en voor eigen rekening handelt naar de hoedanigheid van indirecte vertegenwoordiger.

- 12 De verwijzende rechter is van oordeel dat het DWU, zoals aangegeven in [punt 9 hierboven], de wijziging van de douaneaangifte aan strikte voorwaarden verbindt. Hoewel het Hof in het arrest Pfeifer & Langen heeft bevestigd dat de gegevens over de persoon van de aangever kunnen worden gewijzigd in de douaneaangifte, heeft hij tegelijkertijd bepaald dat een dergelijke wijziging niet tot het risico van niet-betaling van de douaneschuld mag leiden (arrest Pfeifer & Langen, punt 50). De wijziging van de indirecte vertegenwoordiging naar directe vertegenwoordiging zou evenwel, gelet op artikel 18 DWU, tot een dergelijk risico kunnen leiden. Het is bovendien twijfelachtig of wijziging van de gegevens over de persoon van de aangever te rijmen valt met de in artikel 173, lid 3, DWU geformuleerde clausule met betrekking tot de nakoming van „verplichtingen inzake het plaatsen van goederen onder de [...] douaneregeling”. In het licht van het voorgaande zou een uitlegging die de wijziging van de vertegenwoordigingscode van indirect naar direct aanvaardt bezwaarlijk kunnen zijn.
- 13 Gelet op het voorgaande, mede in het licht van het arrest Pfeiffer & Langen en de inconsequente rechtstoepassing van de nationale autoriteiten, is de verwijzende rechter van oordeel dat een prejudiciële procedure moet worden ingeleid om de bovenstaande vraag te beantwoorden. Gelet hierop heeft hij de behandeling van het geding met toepassing van § 126, lid 1, onder a), van de krachtens § 32 van het wetboek voor bestuursprocesrecht toepasselijke wet CXXX van 2016 betreffende de burgerlijke rechtsvordering geschorst en het Hof om een prejudiciële beslissing verzocht.

[OMISSIS] [nationale procesrechtelijke aspecten]

Boedapest, 10 januari 2024

[OMISSIS] [ondertekening]